

Актуальні проблеми антикризового управління
суб'єктів господарювання

Д.М. Ітченко

*Чернігівський державний інститут
економіки і управління (м. Чернігів)*

**ПРОЕКТНИЙ ПІДХІД ДО РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ АПК
ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

Сьогодні підвищення ефективності будь якої галузі, в тому числі і АПК, тісно пов'язане із державними стратегіями розвитку як на загальнонаціональному, так і на регіональному рівнях. Підприємцям при плануванні проектів розширення власного бізнесу варто звернути увагу на такі державні програми, оскільки вони розробляються з урахуванням динаміки розвитку галузей, новітніх технологій та особливостей окремого регіону.

В Чернігівській області функціонує комплекс цільових стратегічних програм, що регулюють соціально-економічні процеси в регіоні. Зокрема:

- Стратегія соціально-економічного розвитку Чернігівської області на період до 2015 року, що розроблена Радою по вивченню продуктивних сил України НАН України спільно з обласною державною адміністрацією. В ній визначені та обґрунтовані макроекономічні показники, пріоритетні напрями соціально-економічного розвитку області на довгострокову перспективу та засоби їх досягнення.

- Програма соціально-економічного розвитку області на рік задає основні параметри, темпи і пропорції розвитку господарського комплексу області, його провідних галузей і сфер економіки.

- Програма інноваційно-інвестиційного розвитку Чернігівської області на 2007-2010 роки "Чернігівщина інвестиційна – 2010". Головна мета Програми щоб

до 2010 року за рахунок підвищення рівня інвестиційної привабливості області, покращити його інвестиційний клімат.

Отже, розроблені програми визначають пріоритетні напрямки розвитку підприємств регіону і, на цій основі, формується база даних проектів, необхідних для реалізації інноваційно-інвестиційної стратегії регіону.

За даними Чернігівської Обласної Державної адміністрації в галузі АПК, в рамках визначених пріоритетних напрямків, запропоновано до реалізації 26 проектів, що потребують інвестиційної та державної підтримки. На цьому етапі виникає питання професійного підходу до управління такими проектами на рівнях регіону та підприємства.

Згідно визначених програм одним з перспективних напрямків розвитку АПК на сьогодні є виробництво енергоресурсів з відновлюваних джерел, оскільки у світі дедалі більша увага приділяється пошуку шляхів використання поновлюваної енергії, накопиченої живою речовиною завдяки фотосинтезу – біопаливу. За рахунок продуктів фотосинтезу найближчим часом орієнтовно може покриватися до 10 % всіх енерговитрат. Разом з тим сучасна енергетика України значною мірою базується на імпорті енергетичної сировини – нафти та газу, ціна на яку постійно зростає.

В Україні, виходячи з ґрунтово-кліматичних умов, джерела для біопалива можна розташовувати в такій послідовності: кукурудза, тритикале, пшениця, різні види сорго та проса, цукровий буряк, соняшник, ріпак, відходи сільського і лісового господарства, а також міскант, тополя, стебла і лузга соняшника [1].

Потреба українського ринку в світлих нафтопродуктах оцінюється на рівні 11 млн. т, в т.ч. технологічна потреба с.-г. по світлим нафтопродуктах становить близько 2 млн. т. щорічно. Тому, розвиток виробництва біопалив є надзвичайно актуальним питанням для зміцнення енергобезпеки України.

За рахунок наявних ресурсів сировини Україна здатна виробити більше 1 млн. т біоетанолу, із них 218 тис. т за рахунок меляси, а решту 782 тис.т з кукурудзи в обсязі 3,2 млн. т.

Виходячи з рівня загального споживання первинних енергоносіїв в Україні за 2007р. (210,7 млн. т у.п.[2]), економічний потенціал біомаси може задовольнити близько 13% потреби України в енергії [3].

У Чернігівській області за підтримки облдержадміністрації та Українського союзу промисловців і підприємців українська компанія «Технопарк» реалізовує інфраструктурний проект будівництва заводів з виробництва біогазу та дизельного біопалива.

Плановий термін освоєння проекту становить 14 місяців, загальний обсяг інвестицій складає 75 мільйонів євро [4]. Основною сировиною цих підприємств будуть відходи пиломатеріалів, кукурудзи, зернових культур. Запланована потужність заводу складає 13,5 тисяч тонн біодизелю на рік з можливістю подальшого нарощення виробництва до обсягу 35 тис. тонн.

Такий обсяг виробництва міг би на 100% забезпечити пальним усі райони Чернігівської області, а період самоокупності інвестицій у цей промисловий об'єкт становить близько 5 років, що для енергетики – досить швидко [5].

Реалізація проекту дозволить створити 250-300 робочих місць, збільшити валове товарне виробництво та створити умови щодо часткового забезпечення сільгоспвиробництва моторним паливом місцевого виробництва; сприяти вирішенню регіональних соціально-економічних проблем та залучити інвестиції на Чернігівщину.

Список літератури

- 1 – Постанова Президії НАН України від 28.02.2007 р. № 56
- 2 – Статистичний щорічник України за 2007рік. Держкомстат, 2008, 571 с.
- 3 – За даними Мінагрополітики України www.minagro.gov.ua
- 4 – За матеріалами інтернет-видання «Чернігівський монітор» www.monitor.chernigov.org
- 5 – За матеріалами приватного сайту Анатолія Кінаха www.kinakh.com.ua